

KATOLIKUS
BETEGLÁTOGATÓ
SZOLGÁLAT
ALAPÍTVÁNY

Jelenlét

Betegek és önkéntes beteglátogatók lapja

ADVENT

Bevezető Gondolat

„Taxis vagyok. Egyik éjjel megérkeztem a megadott címre és dudáltam. Néhány perc várakozás után megint megnyomtam a dudát. Ez volt aznapra az utolsó fuvarom, úgyhogy már azon voltam, hogy inkább hazaindulok. De aztán mégis kiszálltam, elsétáltam az ajtóig és becsöngettem. - Egy pillanat! – válaszolt egy törekeny, idős hang odabentről. Kisvártatva kinyílt az ajtó. Kilencvenéves-forma, aprócska asszony állt előttem. Úgy nézett ki, mintha egy régi, fekete-fehér filmből lépett volna ki. Mellette egy kis bőrönd pihent. - Kivinné a bőröndömet a kocsihoz? Szeretnék néhány percre egyedül maradni. Aztán, ha Ön is úgy gondolja, visszajöhetne értem, hogy lekísérjen az autójáig. Nem vagyok valami jó erőben. Miután beraktam a bőröndöt a csomagtartóba és visszaértem, belém karolt. Lassan, nagyon lassan odasétáltunk a taximhoz. Közben végig a kedvességemért hálálkodott. - Semmiség – feleltem. Minden utasommal úgy bánok, ahogyan mástól is elvárnám, hogy az édesanyámmal bánjon. - Milyen jó fiú maga! – mondta, ahogy beült a hátsó ülésre. Odaadta a címet, aztán megkérdezte: - Mehetnénk esetleg a belvároson keresztül? - Nem az a legrövidebb út – vágtam rá gyorsan. - Ó, azt egyáltalán nem bánom – mondta. - Egy hospice-házba tartok. Belenéztem a visszapillantó tükörbe, és láttam, ahogyan a szemeiben csillogtak a könnycseppek. - Nincs már családom. Mindenki meghalt. - Nagyon csendesén beszélt. - A doktor úr szerint nekem sincs túl sok hátra. Csendben a műszerfalhoz nyúltam és kikapcsoltam az órát. - Mit szeretne, merre menjünk? A következő két órában bebarangoltuk a várost. Megmutatta nekem azt az épületet, ahol réges-régen liftes kisasszonyként dolgozott. Aztán elmentünk abba a városrészbe, ahová új házasként a férjével költöztek. Egy picit megálltunk egy bútorraktár előtt. Azt mondta, lány korában az még

bálszobor volt, és a többiekkel odajártak táncolni. Néha megkért, hogy álljak meg egy-egy sarkon vagy egy épület előtt. Nem mondott semmit, csak maga elé révedt. Ahogy a hajnal első sugarai megjelentek a horizonton, azt mondta: -Most már mehetünk. Elfáradtam. Szótlanul haladtunk a megadott címig. Két alkalmazott jelent meg, ahogy megérkeztünk az ajtó elé. Udvariasan kiségtették az autóból. Kinyitottam a csomagtartót, és elvittem a bőröndöt az ajtóig. Az utasomat már beültették egy kerekesszékekbe. - Menynyivel tartozom? – kérdezte és benyúlt a retiküljébe a pénztárcájáért. - Semmivel – feleltem.

- Magának is meg kell élnie valamiből – mondta. - Vannak más utasaim is – szereltem le. Aztán, egy hirtelen ötlettől vezérelve lehajoltam és megöleltem. Meglepő erővel szorított magához. - Nagy örömet okozott egy kis öregasszonynak – mondta végül. - Köszönöm. Megszorítottam mindkét kezét és visszasétáltam a kocsihoz. Hallottam, ahogy mögöttem becsukódik a ház ajtaja. Egy életre zárták rá az ajtót. Aznap csak vezettem, céltalanul. Nem vittem utasokat. Nem volt kedvem beszélgetni. Egyre csak az járt az eszemben, mi lett volna, ha a hölgy egy dühös sofőrt fog ki? Vagy valakit, aki türelmetlen? Vagy mi lett volna, ha én magam vagyok türelmetlen és elhajtok kopogás nélkül? Lassan megértettem, hogy egész életemben nem tettem még fontosabb dolgot, mint előző éjszaka.”

Egész életünkben nagy alkalomra, KARÁCSONYRA várunk, hogy másokkal jól tehesünk, szerethessük egymást. Pedig mindig ott van a lehetőség arra, hogy a körülöttünk élő embertársainkban a testileg - lelkileg Éhes és Szomjas kisdéd JÉZUST szolgáljuk. Legyünk éberek! Járjunk nyitott szemmel és szívvel!

Maczák Béla, kamilliánus szerzetes

Ürögdi Ferenc: Adventi csendben

*Advent! Csend van.
Nincs hang, csak lélek-beszéd.
Adventi csendben
Lehullok Uram eléd.*

*Adventi csendben
Csak hitem kis mécse ég
Adventi csend van
Körülöttem mély a sötét.*

*Adventi csend van
Készül-e mondd a szíved?
Adventi csendben
Gyümölcsöt hoz-e hited?*

*Adventi csendben
Szunnyadsz tán?
Lámpád sem ég?
Adventi csend van
Ébredj! Jön a remény!*

Minden mögött Isten rejlik

„Jobbak vagyunk, mint gondolnánk... és csakúgy mások is! (...)
A legfontosabb, hogy ne rémüljünk meg sem önmagunktól, sem másoktól. Szembe kell néznünk az élettel. A valóság mélyreható és hosszas szemlélése révén jutunk el Istenhez, mivel minden mögött Isten rejlik. Minden azért van, mert Isten akarta vagy megengedte, hogy legyen. És ha a rossz, amelyet Isten megenged, félelemmel tölt el minket, emlékeztetnünk kell magunkat, hogy minden alatt rejtezik valamilyen jó, és Isten pontosan ezt a jót akarja. Ezért kijelenthetem, hogy még a rossz szemlélése közben is felfedezek valamit Isten akaratából (és következésképpen szeretetéből), amely ott rejlik minden dolog gyökerénél. Mi pedig Isten akaratát (más szóval a szeretetét) keressük, és szenvedünk attól, hogy nem találjuk meg olyan mértékben, ahogy szeretnénk. Nemes formája ez a szenvedésnek. Adjon hálát Istennek, hogy a szívünk mélyébe helyezte – mintha így kiáltana felénk, és válaszképpen mi is így kiáltanánk felé. De legyen egészen nyugodt: van gyógyír a kínunkra, mégpedig az igazi hit. Nem véletlenül mondom, hogy az igazi hit; van ugyanis olyan hit, amely kizárólag az értelmén keresztül ragaszkodik az igazsághoz, és van olyan, amely a szíven keresztül. Az első nem elégséges: hűvös és távolságtartó, s ezért nem hoz létre egységet; nem engedi, hogy közel kerüljünk Istenhez, és meghagy minket a saját ürességünkben. A második viszont betölt minket, mert egységet hoz létre. Az igazi és élő hit révén mintegy birtokunkba vesszük Isten: a miénk lesz, lelkünk szeretett vendégeként köszönhetjük. És az ilyen léleknek, mert már

**független lett a földi dolgoktól, elég egyetlen szeretetteli gondolat-
tal Isten felé fordulnia, s máris belátja, hogy végre elnyerte azt a
bensőséges kapcsolatot, amelyről álmódott. Úgy vélem, Isten erre
a kapcsolatra hív minket. Hosszú út vezet azonban idáig, amely-
nek során el kell szakadnunk mind önmagunktól, mind a terem-
ményektől. De legyen bátorságunk kitartani ezen a hosszú úton és
nehéz ösvényen, mert így átélhetjük majd, micsoda öröm célba
érni!”**

Megszólal a csend - Egy karthauzi szerzetes a hit útjáról.

Betegek és Önkéntes Beteglátogatók Gondolatai

Lelki támasz a Szentlélek erejével, hittel

**Békesség, maradj velem!
Reménységem minden nap szüntelen.
Istenem! Szereteted végtelen.**

**A hívást meghallottam, háromszor is igent mondtam;
Jézusomnak, családomnak, önmagamnak.
Ahhoz mérten, amit adtál nekem, szolgálatom érdemtelen.
Betegágy fölé hajolni, simogatva szóra bírni,
Hosszú fájdalomról, szenvedésről, alázattal meghallgatni.
Közös imában egybe forrni,
Engesztelni, irgalmat kérni, fohászkodni,
Ezt kérted tőlem Istenem.
Milyen jó egy mosolyt látni,
Betegágyban átkarolva felültetni, a párnát felfrissíteni,
Hozott gyümölcscsel megegetni.
Együtt érzően kezet szorítani, a Lélek erejével erőt sugározni.
A kórterem ajtajából visszainteni, érezni:
De jó ez így mindkettőnknek,
Szenvedőnek, lelket erősítőnek.**

M.-né Márta, kamilliánus családtag

**Betegek és önkéntes beteglátogatók szívet melegítő verseit, novel-
láit, rövid gondolatait az alábbi email címre várjuk:
szokolai.katus@gmail.com**

„Élő Isten, hiszünk Benned.

**Add, hogy megértsük ezt az órát, amikor úgy érezzük,
mintha elhagytál volna minket; mintha nem is léteznél,
pedig a Te hűséged örökké tart.**

Élő Isten, hiszünk Benned.

**Adj erőt, hogy ki tudjunk tartani akkor is, amikor úgy tűnik,
hogy már semmi sem fontos. (...)**

Hiszünk Benned.

Amit mi világnak hívunk, az a Te műved.

**Te gondoltad ki, Te akartad, hogy legyen, csak általad áll fenn,
és Tőled kapja ragyogását. (...)**

Hiszünk Benned.

**Taníts meg, hogy mindig tudjunk úgy hinni,
ahogyan azt az adott óra kívánja.**

**Higgyünk akkor is, amikor úgy tűnik, hogy nem világít
a Te fényed;**

pedig az sötétben is ragyog,

sőt, akkor még jobban, mint máskor. (...)

Szentlélek Úristen, aki hozzánk küldetted,

**aki akkor is velünk vagy, amikor körülöttünk minden olyan üres,
mintha távol lennél.**

A Te kezében van az idő.

**Titokzatosan hallgatsz, amikor cselekszel, és
mindent véghez viszel.**

Hiszük és várjuk az eljövendő világot.

Taníts meg arra, hogy reményiségben várjuk azt.”

**Romano Guardini: Imádság nehéz órában,
újévi köszöntő helyett... (részlet)**

*„Láthatóvá kell tenni
a reménynek és Isten
közelségének jeleit.”*

2015. december 08-án Ferenc pápa megnyitotta az Irgalmasság évét. Ennek kapcsán közlünk rövid részletet Ferenc pápa elmélkedéséből a szentév jelentése, céljai kapcsán:

„Arra a kérdésre keressük a választ, hogy mi a célja, mi a jelentése az irgalmasság évének. Az egyháznak szüksége van erre a rendkívüli időszakra. Nem azt mondom, hogy az egyháznak jót tesz ez a rendkívüli időszak, hanem azt mondom: az egyháznak szüksége van erre a rendkívüli időszakra. Gyors változásokat hozó korunkban az egyház feladata az, hogy megtegye, ami rajta áll: láthatóvá kell tennie a reménynek és Isten közelségének jeleit. A jubileumi év alkalmas időszak mindannyiunknak arra, hogy az isteni irgalmasságot szemlélve, mely átlép minden emberi határt és felragyog a bűn sötétsége felett, erősebb meggyőződésű és hatékonyabb tanúkká váljunk. (...)

A szentév arra szolgál, hogy megéljük az irgalmasságot. Igen, kedves testvéreim, ezt a szentévet azért kapjuk, hogy megtapasztaljuk életünkben Isten megbocsátásának édes-finom érintését, az ő mellettünk való jelenlétét és közelségét, főleg akkor, amikor leginkább szükségünk van rá. Erősen érezni szívünkben annak örömét, hogy Jézus ránk talált, hogy jó pásztorként utánunk jött, mert eltévedtünk: ezt a célt tűzi ki az egyház ebben a szentévben.”

„Az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött. A világban volt, a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem a vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi akaratóból, hanem Istentől születtek. Az Ige testté lett, és köztünk lakott, és mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét, aki telve volt kegyelemmel és igazsággal. János tanúságot tesz róla és hirdeti: - Ő az, akiről ezt mondtam: Aki utánam jön, megelőz engem, mert előbb volt, mint én. – Mi mindnyájan az ő teljességéből merítettünk kegyelemből kegyelmet. Mert a törvényt Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság pedig Jézus Krisztus által valósult meg. Istent soha senki nem látta: az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.”

(Jn 1; 9-18)

Kórházi szentmisék rendje

Debrecen

- **Kenézy Gyula Kórház – Kápolna (Pszichiátria földszint)**
Hétfő-kedd-szerda 14:15 imádság, 15:00 szentmise
Csütörtök 08:15 szentmise, 09:00-10:00 szentségimádás
Péntek 08:00 szentmise
Vasárnap 09:00 szentmise

Laczkó Zsolt kórházlelkész 06-30-954-13-61

- **Klinika Augustza – Kardiológia, tetőtér 313. számú terem**
Hónap 1. és 3. Szombat 16:00 szentmise
Hónap 2. és 4. Szombat 16:00 igeliturgia

Major György Pius O.P. 06-30-504-93-92

Nyíregyháza

P. Kovács Levente Gyula M.I. 06-20-381-53-73

Szerkesztő: *BH. Szokolai Katus*
lelkigondozó-szociális munkás, önkéntes koordinátor
Elérhetőség: *szokolai.katus@gmail.com*
www.facebook.com/beteglatogato.szolgalat
Kiadja: *Magyarországi Kamilliánus Szerzetesrend*
4405 Nyíregyháza, Tallér utca 20.
Felelős Kiadó: *P. Kovács Levente Gyula MI.*, kamilliánus rendházfőnök
Nyomás: Kapitális Kft., Debrecen